

Kven tok jødeformuane?

Vårt Land 12/1 - 96

Det jødiske samfunnet i Noreg vonar at Justisdepartementet for alvor vil jakta på sanninga om dei jødiske formuane som vart inndregne av Quisling under krigen og aldri kom tilbake til eigarane.

Av Johannes Morken

Vårt Land

IGÅR inviterte departementsråd Rakel Surlien Det Mosaiske Trossamfunet til eit møte der dei saman kan diskutera korleis dei skal gå fram.

– Vi vil gå inn i ei konkret vurdering av omfanget av problemet. Men dette er eit komplisert og omfannande arbeid, seier departementsråd Rakel Surlien til Vårt Land.

Store verdiar som Quislingsstyret inndrog frå jødar som skulle utryddast, vart rett og slett borte under krigen. Medan jødane mātte flykt eller gjekk i gasskammeret, vart eigendelane deira auksjonerte hort – til nazistar, «gode nordmenn» og NS-organisasjonar. Svært lite kom tilbake til eigarane etter krigen.

Ein halv milliard

– Dei inndregne jødiske formuane kan vera så store som ein halv milliard kroner, seier historikaren Bjarte Bruland til Vårt Land. Dette er ifølgje han eit varsamt overslag.

Dette er ei side ved den norske krigshistoria som i minimal grad har interessert norske historikarar. Når så Bjarte Bruland i vår leverte ei hovudoppgave om forsøket på å utsletta norske jødar, var det eit historisk nybortsarbeid.

I oppgåva inkluderte han også ein studie av freisteninga på å fjerna alle fysiske spor etter jødane og spreia alle verdiene deira.

Stortingsrepresentant Petter Thomassen, leiar i kontroll- og konstitusjonskomiteen på Stortinget, bad etter eit oppslag i Dagens Næringsliv i mai i fjor, Justisdepartementet granska kva som faktisk skjedde med jødiske eigendalar. Departementet har sidan i haust vurdert kva som kunne gjerast.

11. september i fjor hadde Justisdepartementet og Utanrikssdepartementet eit møte med representantar for World Jewish Congress (Den jødiske verdskongressen). Der vart norske styresmak-

Hundrevis av jødar måtte romja landet under krigen, anten via svenskegrensa (bilete) eller over Nordspissen. Det beldige som fekk vende heim då freden kom møtte eit nytt problem: dei kom heim til tomme hus og bankkonti.

ter oppmoda om å samarbeida med norske jødar i jakta på sanninga. Ein rapport frå Den jødiske verdskongressen (WJC) skapte i gár nyhende i radio og avisar.

I går kom den fyrste avklaringa: No skal departementet motta dei i Det Mosaiske Trossamfund som jaktar på sanninga. Trossamfunnet sette i sommar i gang eit eige arbeid for å skaffa fram fakta og gje kunnskap til departementet. Det skjedde etter ein avlørande artikkel i Dagens Næringsliv. Arbeideret er leia av Berit Reisel. Med seg har ho mellom andre Bjarte Bruland som grev vidare i kva som etter krigen skjedde med dei jødiske formuane.

Har berre skrapa i overflata

– Her har vi forebels berre skrapa i overflata, seier Bruland.

Historieprofessor Magne Skodvin seier at store delar av verdiene rett og slett vart borte i løpet av krigsåra etter at «Likvidasjonsstyret for inndrattre jødiske formuer» avhenda verdiene. Han seier til NTB at sakta viser kor grov den norske nasjonalosialistiske antisemittismen var.

I mai 1945 vart det oppretta eit Tilbakeføringskontor for formuar som vart inndregne frå alle nordmenn. Dette kontoret arbeide i kring tre år. Det vart gjennomført eit erstatningsoppdrag, men langt frå alle nordmenn av ulikt opphav fekk tilbake det dei eide.

– Ingen veit kor mykje pengar som vart utdelt, eller kor mange menneske som fekk vederlag, kon-

stadar var forsvunne. – Det var vanskeleg å spora dei opp, seier Skodvin.

Han meiner at Tilbakeføringskontoret jobba under vanskelege vilkår, då arkiva etter NS-styret var kaotiske. Mange nordmenn leita etter krigen i antikvariat, auksjonsforretningar og privatehus.

Berit Reisel, som leier det jødiske oppspøringsarbeidet mellom anna i Riksarkivet, seier også at overlevande jødar møtte holdningar som at «du skal vera glad du overlevde».

Dei fekk også høyrat at jødar var så materialistiske. Men også ho legg vekt på at det var komplisert å spora opp tapte formuar. Etter dei fyrste etterkrigsåra gav folk opp.

Bjarte Bruland konstaterer at Tilbakeføringskontoret ikkje tok omsyn til at jødane var utsette for eit forsok på total utsletting. Kontoret håndsama alle 11.000 som hadde tapte verdiar, likt.

– Det ville på den eine sida vera i strid med rettstradisjonen å ta utsangspunkt i at jødane var i ein særskilt situasjon. På den andre sida var det eit faktum at jødane nettopp var det på grunn av forsøket på å utsletta dei, seier Bruland.

Kom tilbake til ribba hus

Mange kom tilbake til ribba hus og forretningar etter krigen. Eigendalar som familien hadde hatt i årtier, var kjøpte av andre. Ikkje alle tok opp kampen for å få sitt tilbake.

– Dei som overlevde og kom tilbake enten frå konsentrationsleir eller frå eit tiltvare som flyktningar, koncentrerte seg den gongen om å starta på nytt. Dei

ville etablere nye liv. For mange var det tungt å ta opp kampen om verdiar som ikkje kom til rette. Dei møtte litra forståing og hadde ikkje krefter til å kjempe, seier Robert Katz, formann i Det jødiske samfunnet.

– Dei siste åra har folk opplevd at dei har kunnna reisa spørsmålet på nytt. Men om få år er det ingen tilbake av det som overlevde, og då vert det enda vanskelegare å få fram viten, seier Katz.

Departementsråd Rakel Surlien vil ikkje no kommentera korvitet det kan vera aktuelt å syta for tilbakeføring av gjenstandar eller verdiar som kom på andre hender under krigen – om tapte verdiar i det heile no let seg oppspora.

Robert Katz og Anne Sender dreg neste veke til Jerusalem for å delta på WJC sin store kongress. Kvart fjerde år møtes jødiske leiarar frå heile verda. Mellom anna skal det denne gongen leggjast fram ein rapport om kampen for tilbakeføra jødiske verdiar.

Til no har WJC konsevert seg om Aust-Europa, særlig Ungarn, og Frankrike. No er også Noreg komme på lista.

Uinteresserte historikarar

Bjarte Bruland, som har grave i historia, må konstatera at norske jødar og Holocaust er eit tema som i liten grad har interessaert det historiske fagmiljøet.

– Mykje fokus har vore sett på Heimefronten. Ein annan kritisar har sett sokelyset på NS-miljøet. I denne spenninga er lagnaden for jødene eit lite interessant tema: Det har vore forska svært lite. Eg har motte større interesse utanfor det historiske fagmiljøet enn innanfor, seier Bruland.

B E S L A G	
Faste eiendommer: _____	
Forretninger: _____	
Løsøre, beroende i: _____	
Biler og/eller båter: _____	
Hvor oppbevert: _____	
Verdipapirer, antall (som straks m): a) Obligasjoner _____ b) Gjeldsbrev _____ c) Bankbøker _____ f) Andre kvitteringer _____	
Andre verdisaker, antall (som straks medtas). Også det som er i bruk: Smykker _____ Uinntattede stener _____ Lomme- og armbåndsur _____ Sedler, gull- og sølvmynt _____ (Bare det som oppbevares på høp): _____	
O s l o den 26. oktober 1942	
Alf Goldwasser 137 Goldwasser, Alf Ole Sikreres underkrift: _____	
Skollevor Oslo 23/22 Am. 23/42	

Skjemaveldet under inndraging av jødiske formuer. Alle arresterte jødar fekk eit slikt «Sporreskjema for jøder i Norge». Her stod et kapittel om beslag av eigendalar: Men som ein ser er utfyllinga frå NS-trestemannen svært mangelfull, ein strek er altsom står... Legg også merke til at dette skjemaet er fylt ut 26. oktober 1942, same dagen lava vart vedteken av NS-styret og iverksatt.